

Vit mugu altíð framleiða fyrsta floks vørur

— Um vit í framtíðini skulu teljast millum teir fremstu fiskaframleiðararnar í heiminum, mugu vit gera okkum greitt, at bæði fiskifloti og virkir gera sítt allarbesta fyrri altíð at framleiða fyrstafloks kvalitet, sigur Heri Mortensen m. a. í sínum innleggi í dag

Útbyggingin av ísfiskaflothanum, skal eftir minari meining verða við stórum trolarum og vælútgjörðum modernaðum línibátum.

Teir stóru trolararnir, tí at teir fyrri tað fyrsta kunna royna á djúpri vatni, fyrri tað annað kunna royna í øllum veðri.

Tað er øllum kunnugt, at ikki fæst tað sama av toski og hýsu nú, sum ári frammanundan, og er tað tí neyðugt hjá okkara fiskiforum, at royna á leiðum har kongafiskur, upsi og blálonga eru at fáa, og visir tað seg at verða neyðugt at royna niður á 4-500 favna dýpi og djúpari fyrri at fáa sum mest av kongafiski og blálongu.

Tá ið ein skal tosa um fiskiflotan er ein eisini neyddur at nevna flaka-

virkin, tí fiskiflotin og hesi virkir eru ein heild, einki av hesum kann vera hvørjum øðrum fyrriuttan, og er tað min roynd, at skal eitt virki rekast so rationelt sum møguligt, skal tað fáa eina javna tilgongd av fiski, soleiðis at tað stórt sæð er arbeiði hvønn dag, tí tær størstu framleiðsluútreiðslurnar eru, tá ið virkini noyðast at arbeiða smáar nøgdir í senn. Eina javna tilgongd, visa royndir, fáa virkini bert frá teimum stóru bátunum.

Hesir stóru bátarnir hava nú ikki bert ljósar síðir, tær myrku eru eisini, og eru tær ímillum annað, at teir eru dýrir at byggja, og sostatt dýrir at forrenta og avskriva, men ikki minnst eru teir dýrir at driva, og er tað her oljuforbrúkið og teir høgu

Orðaskifti um før-oysku fiski-vinnuna í 80-unum

oljuprisirnir talan er um, og sær tað tverri út til at hesir prisir bert fara ein veg og tað er uppeftir. Eg kann nevna eitt dømi um ein bát, sum í 1980 fiskaði fyrri 740.000 kr. meira enn í 1979, men brúkti fyrri 956.000 kr. meira í olju, orsakað av prishækking.

Hvat kann so gerast fyrri at minka um oljuforbrúkið. Jú eitt er at partrola og

harvið minka oljuforbrúkið við ca. 40%, og her eru teir stóru trolararnir serliga vælegnaðir, tí teir kunna bæði partrola á grynri vatni og royna einsamallir á djúpum vatni har partrolingin ikki hevur verið væleydnað. Eitt annað er at leggja um til tungoljudrift og sostatt minka oljuútreiðslurnar við ca. 20%.

Línubátar hava ikki so stórar oljuútreiðslur, og fyrri at gera ta trationellu egningina lættari, hava fleiri línubátar innstallerað egningamaskin, ið burturbeinur tað strævnar arbeiði ið tað var at standa og egna við hond, og samstundis ber í sær at bátarnir klára at seta nógv fleiri húkar enn áður.

Heimaútróðurin roynist ójavn frá ári til árs, men fáa virkini eina javna til-

sjónarmið

Heri Mortensen
stjóri á flaka-
virkinum á Tvør-
oyri skripar:

gongd frá teimum stóru bátunum, eru tey soleiðis innrættaði at tey eisini kunna taka imóti hesum fiski, ið hevur nógvan týðning fyrri menn og virkir. Tá hetta um, hvussu eg meini at okkara fiskifloti skal siggja út er sagt, skal eg leggja afturat, at tað eisini ræður um at gera fiskiflotan so «flexiblan» sum møguligt, tí krøvini til fiskiflotan skifta so skjótt, at tað ið er gott í dag, skal møguliga siggja annarleiðis út um eini fyra, fimm ár.

Sum nú er, eru flaka-virkin innrættað til at framleiða 5 lbs., blokk og saltfisk, og hetta hava tey gjørt í nógv ár. Tað er tí ein nærliggjandi tanki um ikki tíðin er komin til at finna aðrar framleiðslur og harafturat aðrar marknaðir, serliga tá ið hugsað verður um tey heilt óroynda, ja næstan ókendu fiskasløgin, ið okkara djúpvatnsfiskifloti so smátt er byrjaður at veida, tí vist er, vit hava skyldu til bæði at hagraiða og finna marknaðir til hesi fiskasløg, og tað ivist eg

ikkí í at vit kunna, tí okkara virkir skulu verða úthygd og moderniseraði soleiðis at tey kunna laga framleiðslu sína til øll møgulig fiskasløg innan fyrri heilt stutta tíð, og kemur hetta eisini at seta stór krøv til okkara fiskasølu, ið skal finna marknaðir til hesi nýggju fiskasløg og kanska heilt aðrar framleiðsluáttir enn teir ið vit kenna nú. Heldur ikki mugu vit gloyma, at vit eisini áttu at gjørt okkara framleiðslu lidna, soleiðis at skilja at hon er klár at selja í solumiðstøðum, men um hetta í lotuni lønar seg er ilt at siga, tí her spæla faktorar sum tollur og annað inn.

Um vit í framtíðini skulu teljast ímillum teir fremstu fiskaframleiðarar í verðini, mugu vit gera okkum greitt, at bæði fiskifloti og virkir gera sítt allarbesta fyrri altíð at framleiða fyrsta flokks kvalitet, tí um vit gloyma tað, vil eitt so litið land sum Føroyar skjótt missa fótafesti á tí stóra heimsmarknaðinum.

Myndar føroyska pressan samfelagslívið sum heild!

Uppgávan hjá pressuni og starvsfólkinum er at veva øllum málum somu sømdir, til gagns fyrri allar stættir í samfelag okkara sigur Dagny Joensen m. a. í sínum innleggi

Orðaskifti um før-oysku pressuna

Um tað skal vera mær gjørligt at lýsa føroyska pressuna frá einum persónligum sjónarmiði, fari

eg at mynda hana við søguni hjá Knut Hamsun um deyðsdømda fangan, sum í vogni verður ferdur til avrættarstaðið. Hann situr óstillur, flytur seg eitt sindur, tí hann prikar seg í afturpartin av einum nagla, — tað lættnaði í lotuni!

Við hesum vil eg halda, at føroyska pressan ikki nágreiniliga hevur møguleika at lýsa samfelagið,

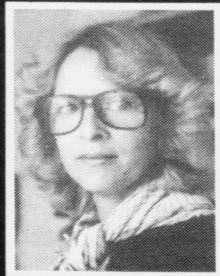
sum vit búleikast í, annaðhvørt tí tað er so torført at fáa fólk at siga teirra egnu hugsan um eithvørt mál, ella bert tí vit hava eina rannvørga hugsan um, hvat er sømiligt at skriva.

Tað við tí sømiliga kemur mangan teimum fólkalvaldu tilgøðar, tá teir ikki verða kravdir eftir tí, teir frammanundan kommunu- og landsvali hava jættað at fremja.

Hetta kundi tó fingist í rættlag, um bert veljarnir, sum teir fólkalvaldu høvdu so stóran áhuga fyrri frammanundan vali, eisini kendu sína ábyrgd eftir at teir hava sett seg væl til rættis í ymsu politisku sessunum. Hetta er mett sum heild, — tað vil siga ikki um teir fólkalvaldu, sum nú sita við stýrið, men sum heild gjøgnum farnu valskeiðini.

sjónarmið

Dagny Joensen
bláðkvinna
skripar:

Hvi samfelagsmynstrið er soleiðis háttað, kann ein bert gera sær sínar egnu metingar um, men helst er menniskjað soleiðis í síni medferð, at tað, sum vit krevja av øllum stættum sum heild, kortini ikki er soleiðis, at einstaklingurin fyrri sær sjálvum kann siga, at hetta samfelagið just er fyrri mær og mínum.

Hugsað verður um tann minni menta, sum ikki orkar at fylgja tí upp, sum samfelagið ásetur sum treyt fyrri tann einstaka, fyrri at hann kann fóta sær í hesum landi.

Hóast tað ferð eftir ferð er tikið upp á mál, so vil eg enn einaferð umrøða álvarsliga spurningin um íbúðarspurningin á

Framhald á síðu 18